

ÉLŐ ERDÉLY EGYESÜLET

GYERGYÓCSOMAFALVA

HONISMERETI ESSZÉ

**ANTAL ELŐD
GYERGYÓCSOMAFALVA
SEGÍTŐ MÁRIA RÓMAI KATOLIKUS GIMNÁZIUM**

2014

*Hogy lett Csomafalvából
galaktikus csomópont?*

Antal Előd vagyok jégkorongozó és galaktikus utazó.

Nemrég érkeztem (2114 augusztus 20.) meg a csomafalvi úrkikötőbe. Áhhh, otthon, édes otthon – mindig milyen jó hazaérkezni!

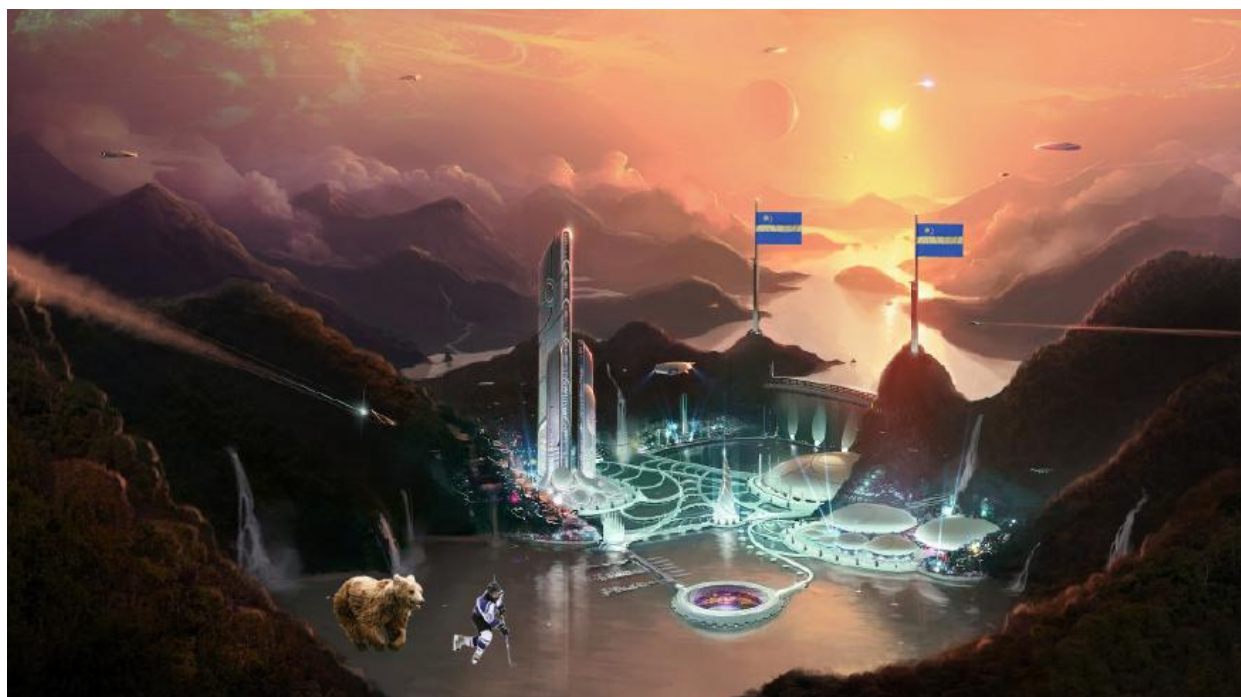
Kilépve a kikötő forgatagába ükapám jutott eszembe. A metropoliszi legenda szerint ükapámnak köszönhető, hogy Csomafalvából galaktikus csomópont lett. Egészen pontosan az történt, hogy egy nyári vakációban azt a feladatot kapta, hogy írja le szülőfaluja fejlesztési ötleteit.

Nem ugrott rögtön neki a feladatnak, talán azért is, mert ki akart törni az „Adjunk el több kürtőskalácsot!” és „Lendítsük fel a turizmust!” gondolatkörből. Úgy látta, hogy a fejlődést az egyén szintjén kell elkezdeni, majd törődni azzal, hogy a közös szándékok csoportok, közösségek szintjén beérjenek.

A nyári dolgozatban négy egyéni fejlesztési ötletet írt le – és mint már mondtam, a legenda szerint ezek indították el Csomafalvát egy soha nem tapasztalt fejlődési úton. Jelenleg Csomafalva egy metropolisz és a Naprendszer egyik fontos úrkikötője.

Na, de térjünk vissza az ükapám dolgozatához. (Amúgy, őt is Antal Elődnek hívták és ő is hokizott. A családi legendárium szerint egészen jól.)

Öt fejlesztési javaslata tulajdonképpen öt mondas volt.

(a kép csak illusztráció)

ELSŐ MONDÁS: LEGYEN FIX ÁLLÁSOD!

Fiatal kora ellenére látta, hogy sajnos nem mindenki képes megélni abból, amit igazán szeret csinálni. Ő is egy ideig azt hitte, hogy elég, ha csak jól hokizik, de hamarosan belátta, hogy ez nem elég. Még ha sikerül is egyeseknek, az odáig vezető út igen nehéz, és közben végig szükség van egy állandó munkahelyre. Ajánlásában azt is megfogalmazta, hogy ha lehet mindenki igyekezzen minél változatosabb állást keresni, mert a szerzett tapasztalatok biztos felhasználhatók később. Nem kell félni például az utcasepréstől, (szégyellni meg kiváltképp nem!) hiszen sosem lehet tudni, hogy azt a tapasztalatot, érzést, kapcsolatokat később hogyan tudod használni.

A fix állás nagy hátránya, hogy sok időt vesz el az életünkben, de egy keretet ad mindennapjainknak. Szerinte a napi rutin kialakítása és betartása nagyon fontos, hiszen a tétlenség minden jó ötletet megöl. A hosszabb tétlenkedés szerinte odavezet, hogy elkezdünk félni a sikertelenségtől. És ez a félem minden tenni akarás, fejlesztés legnagyobb ellensége.

Nem állította, hogy könnyű ilyen foglalkozást/munkát találni, de legalább meg kell próbálni, hogy szabadidőnkben nekünk tetsző dolgokkal foglalkozhassunk.

MÁSODIK MONDÁS: NE CSINÁLJ ADÓSSÁGOT!

Ükapám olyan korban élt, amikor minden a pénz körül forgott, de az emberek nagy többsége ennek ellenére nem ismerte a pénz „működését”. A családi történet szerint az öreg mindig azt mondogatta, hogy nem számít, hogy mennyit keres az ember, a lényeg, hogy mennyit tud félretenni belőle.

Ennek legegyszerűbb módja a spórolás. Kétféleképpen lehet könnyen spórolni: ha keveset keresünk, vagy ha képesek vagyunk nemet mondani a fogyasztói társadalom ingereinek. Az elsővel sajnos nem nagyon lehet mit kezdeni, a másodikkal annál inkább. A csomafalviak először egyének szintjén, majd közösségi szinten is alkalmazták ükapám bölcsességét. Jól is jártak vele!

HARMADIK MONDÁS: ELÉG A VESZEKEDÉSBŐL, INKÁBB CSINÁLJ VALAMI ÉRTELMESET!

A száz évvel ezelőtti Csomafalván sokat veszekedtek. Mindenki nagyon okosnak hitte magát és úgy gondolta, hogy neki lehet csak igaza. És ennek sok esetben hangosan nyomatékot is adott.

Ükapám ezt látta és egy olyan világról álmodott, ahol a sok veszekedés és fanyalgás helyett a csomafalviak valami értelmeset, vagy akár valami értelmetlent (pl. fából vaskarika) is csinálnak. Csak ne veszekedjenek a semmiért!

NEGYEDIK MONDÁS: LÁSS VILÁGOT!

Az öreg korához képest sokat utazott a hoki miatt. Szerette is nagyon! Látta, hogy mindenki aki nem akar (sajnos sokan voltak abban az időben olyanok is akik pénz hiányában nem engedhették

meg maguknak) világot látni könnyen elkényelmesedik a megszokott közegében. Belátta és fejlesztésként ajánlotta mindenkinek, hogy lehetőség szerint töltsenek minél több időt ismeretlen helyzetekben (emberek, városok, országok), mert egy utazás új fényben mutatja be a világot.

Eddig a történet. Olyan jó feloldódni ebben a forgatagban és látni ezt a sokféleséget. Ízelítőt is adok ebből, hiszen minden fejlesztési ötlet/javaslat legjobb mércéje az eredménye.

Minden úrkikötő egzotikus. El is lehet képzelni, hiszen az ezer valahány bolygórendszer benépesítő sokféle élőlény tarkasága és a nyelvek zsvivaja nagyon színessé teszi ezt a kavalkádot. Az utasok mindenütt jegyeiket, csomagjaikat és átszállási szelvényeiket ellenőrzik, gyermekeiket számolják, izgatottan tudakozódnak a járatok pontosságáról. Sokan valamilyen emléket szorongatnak magukkal, amit majd baráti társaságban valamilyen ital mellett (whisky, kénsav, ammóniák - kinek mi illik jobban) megmutatnak és távolba révedő szemekkel mesélnek

kalandjaikról és nem látott civilizációkról. Az érzés és a helyzet nem emberfüggő, minden lény hasonlóan viselkedik. Abban is hasonlítanak, hogy az élménybeszámoló után szétszéledve titokban irigylik a mesélő hallatlan kalandjait.

Az átlag utasokon kívül vannak igazi kalandorok is. Ezek rendszerint nem sziporkázó mesélők, de nincs is idejük hosszas dumapartikra. A kikötőben általában észrevétlenül maradnak egy fotelben, a medencében vagy a mennyezet egyik sarkában. (kinek mi illik jobban) Szunyókálnak vagy valamilyen üzemanyaggal töltik fel magukat. Páran az információs terminálnál is dekkolnak. Ragaszkodnak ahhoz, hogy egymás nyelvét beszéljék, még akkor is, ha ezt törlik. Jól beszélnek az univerzális székely nyelvet is, de kifinomult csomafalvi tájszólással csak kevesen beszélnek.

Az ilyen nagy kikötők szándékosan úgy vannak megépítve, hogy senki se kaphasson könnyen emészthető szórakozási lehetőséget, ezzel kényszerítve ezt a színes kavalkádot, hogy minél többet mutasson magából. Csomafalván is csak egy két émelyítően érzélgős, Alfaluban készített műsort lehet fogni a holografikus vetítőkön. (Amúgy az alfalviak a szappanoperák gyártására álltak rá, mintegy 50 éve. Jól megy az üzlet, de nem irigylem őket miatta)

Ezért van az is, hogy sokan azzal ütik el az időt (a vásárláson és a báméskodáson kívül), hogy a legképtelenebb vetélkedőkön mérkőznek meg egymással. Egyes sportágakban az egész mezőny ugyanabból a fajból kerül ki, hiszen nem minden élőlény tud csöveken végigfolyni, vagy ránézéssel folyadékot alkotóelemeire bontani.

A szurkolók hangosan, néha örvénygve biztatják csapatukat, de jut a biztatásból az eleve vesztésnek ítélt csapatnak is.

A szépségverseny az egyik legmenőbb szórakozás. Mindig nagy sikere van és minden egyes alkalommal jelentősen gyarapítja a helyszínen beszélt több nyelv szókincsét.

Teljesen belefeledkeztem szülőmetropoliszom forgatagába. Örömeimet egy titokzatos, látszólag agresszív és büszke civilizáció képviselői zavarták meg.

A háromtagú legénység már landolásával és egyszerű megjelenésével is szenzációt keltett. Tökéletes leszállás, semmi eltérés a pályáíven. Olyan biztonsággal jártak közöttünk, ahogyan csak a nagyvadak vonulnak prédáik előtt, azt sugallva, hogy most nem éhesek. Rádiumrúdban fizettek és holografikus üzenetben jelezték, hogy örvendenek, hogy itt lehetnek.

Szerencsére zavarom csak rövid ideig tartott, mert bevillant utazásaim legfőbb tapasztalata: **MINDEN FAJNAK VANNAK ERÉNYEI IS MEG HIBÁI IS!**

Ez pedig már az én mondásom (az ötödik). Felismerni nagy öröm volt, de tiszteletben tartani nagy megpróbáltatás!